

Μήνας Δεκέμβριος

Κυριακή 1η Δεκεμβρίου 2019 (Κυριακή ΙΔ΄
Λουκᾶ).

Λκ. 18, 35 – 43.

«πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν» Λκ. 18, 39.

Ὁ πόθος καί ἡ δύναμη τῆς πίστεως ἐπιτελοῦν καί πάλι σήμερα ἓνα θρίαμβο καί ἐπιφέρουν τό θαῦμα. Ὁ τυφλός ἐπαίτης τῆς Ἱεριχοῦς ἔβλεπε ἐσωτερικά τήν ἀλήθεια, πρίν λάβει καί τό αἰσθητό φῶς. Ἐβλεπε τόν ἰατρό καί θεραπευτή του μέ τά μάτια τῆς ψυχῆς του, πρίν Τόν ἀντικρίσει μέ τά μάτια τοῦ σώματος. Κανένα ἀπό τά ἐμπόδια πού στέκονταν ἀνάμεσα σ' αὐτόν καί τόν Ἰησοῦ δέν ἦταν ἱκανό νά τόν κρατήσῃ μακριά ἀπό τόν Κύριο. Ὅσο τόν ἐμπόδιζαν, ἐκεῖνος «πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν» μέ πόθο, μέ πίστη, μέ ἐλπίδα, μέ λαχτάρα, μέ προσμονή, μέ βεβαιότητα καί σιγουριά. Ἡ ἀκράδαντη ἐμπιστοσύνη στό Χριστό ἔλαβε τήν ἀπάντηση καί ἡ ποθούμενη θεραπεία ἤλθε.

Ἡ περίπτωση τοῦ ἐπαίτη τυφλοῦ τῆς Ἱεριχοῦς εἶναι πολύ διδακτική γιά τούς ἀκροατές τοῦ περιστατικοῦ σ' ὅλες τίς ἐποχές καί πολύ περισσότερο στή δική μας σήμερα. Ποθοῦμε τόν Κύριο καί πιστεύουμε σ' Αὐτόν. Τόν ἀναζητοῦμε μέ προσμονή καί ἐλπίδα. Στοχεύουμε στίς εὐεργεσίες Του καί στήν ἀπέραντη ἀγάπη Του. Ὑπάρχουν ὅμως ἀμέτρητα ἐμπόδια πού ὀρθώνονται ἀνάμεσα σ' ἐμᾶς καί σ' Ἐκεῖνον. Αὐτά μᾶς ἀποθαρρύνουν νά Τόν προσεγγίσουμε, μᾶς ἀπογοητεύουν, μᾶς καταθλίβουν καί μᾶς κάνουν μερικές φορές νά χάνουμε τήν ἐπιμονή, τήν ἐμπιστοσύνη στό πρόσωπό Του καί τήν πίστη μας.

Τό πρῶτο μεγάλο ἐμπόδιο πού μπαίνει ἀνάμεσα σ' ἐμᾶς καί τό Χριστό εἶναι οἱ ἐσωτερικές μας ἀναστολές. Ἀμφιβολίες, λογισμοί καί σκέψεις ἔρχονται νά κατακλύσουν τό μυαλό καί νά δηλητηριάσουν τίς προθέσεις μας. Θέλουμε νά ἔλθουμε κοντά στόν Κύριο, ἀλλά πῶς θά γκρεμίσουμε ὅλα αὐτά τά ἐσωτερικά ἐμπόδια; Πῶς θά νικήσουμε τίς ἀρνητικές σκέψεις καί ἀμφιβολίες, πού πατοῦν γερά πάνω στή λογική μας καί παρουσιάζουν ὡς ἀδύνατη καί ἀπίθανη τή θεϊκή παρέμβαση στή ζωή; Ἡ

άπιστία δέν εἶναι κάτι πού μπορούμε νά τό
 ἐλέγξουμε εὐκόλα. Ἡ άπιστία ζητάει συνεχῶς
 άποδείξεις καί σημάδια, πού δυστυχῶς δέν εἴμαστε
 σέ θέση νά τῆς προσφέρουμε. Ὁ τυφλός, ὅμως, μᾶς
 δίνει τή λύση καί μᾶς δείχνει τό δρόμο. Ἡ λύση τῆς
 άπιστίας εἶναι ἡ τυφλή ἐπίκληση τοῦ Χριστοῦ μέ
 ἐπιμονή καί δύναμη. Νά φωνάξουμε στόν Κύριο, νά
 ἐπιμείνουμε, νά μή λογαριάσουμε σκέψεις καί
 άμφιβολίες. Νά προσευχόμαστε χωρίς τεμπελιά, χω-
 ρίς διαλείμματα, χωρίς άρνητισμούς. Νά ζητᾶμε τό
 Χριστό ἐπίμονα καί δυνατά. Νά γίνει τό ὄνομα τοῦ
 Ἰησοῦ μία εὐλογημένη ἐμμονή καί μία άκατάπαυστη
 ἐσωτερική ἐργασία. Ὅσο περισσότερο ζητήσουμε
 τόν Ἰησοῦ, τόσο περισσότερο θά Τόν ἀγαπήσουμε.
 Ὅσο περισσότερο Τοῦ μιλάμε, τόσο περισσότερο θά
 Τόν ποθοῦμε. Ὅσο πιό πολύ τρέξουμε κοντά Του
 χωρίς προϋποθέσεις, τόσο πιό δυνατά θά ἐνωθοῦμε
 μαζί Του καί θ' ἀπολαύσουμε τήν εὐλογία καί τά
 δῶρα Του.

Τό δεύτερο μεγάλο ἐμπόδιο πού ὀρθώνεται
 ανάμεσα σ' ἐμᾶς καί τό Λυτρωτή εἶναι ὁ κόσμος,
 δηλαδή οἱ ἄνθρωποι, τό περιβάλλον καί ὁ διάβολος.
 Ὅταν ξεκινήσει ἡ πορεία πρὸς τό Σωτήρα, τότε

ενεργοποιούνται όλες οι αντίθετες δυνάμεις έναντίον μας. Όσο περισσότερο ποθήσουμε τόν Ίησοῦ, τόσο καί θά χλευαστοῦμε ἀπό τούς διπλανούς μας, θά σκοντάψουμε πάνω στίς πιό αντίξοες συνθήκες καί θά πολεμήσουμε μέ τούς δυνατότερους δαιμονικούς πειρασμούς. Ἡ ζήλεια, ἡ μικροπρέπεια, ὁ φθόνος, ἡ δολιότητα, ἡ ἀνοησία καί ἡ ἄγνοια εἶναι οἱ αἰτίες πού σηκώνονται ἀμέτρητα ἐμπόδια ἐναντίον μας. Δέν θά ἐπιτρέψουν μία πορεία ἤρεμη καί γρήγορη πρὸς τόν Κύριο οἱ ἄνθρωποι πού γεύονται τήν πτώση, τό περιβάλλον πού διαστράφηκε ἀπό τήν πτώση αὐτή καί ὁ διάβολος πού μᾶς μισεῖ θανάσιμα. Ὅπως ὁμως τότε δέν στάθηκαν ἱκανά νά ἐμποδίσουν τόν τυφλό νά βρεῖ τό Χριστό, ἔτσι καί τώρα δέν στέκονται ἱκανά νά μᾶς ἐμποδίσουν καί μᾶς ἀπό τή μεγάλη συνάντηση, ἐφόσον τά χειριστοῦμε μέ τόν ἴδιο τρόπο πού τά χειρίστηκε καί ‘κεῖνος, ὁ ὁποῖος, παρά τίς πολλαπλές δυσκολίες, «πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν». Αὐτό ἄς κάνουμε κι ἐμεῖς. Ὅσο δυναμώνουν τά ἐμπόδια, οἱ πειρασμοί καί οἱ δυσκολίες, τόσο νά δυναμώνει καί ἡ προσευχή μας. Ὅσο προσπαθοῦν οἱ ἐξωτερικοί παράγοντες νά μᾶς χωρίσουν ἀπό τό Χριστό, ἐμεῖς τόσο νά Τόν ποθοῦμε καί μέ πάθος

καί ἀκατάβλητο ἀγώνα νά Τόν φωνάζουμε νά ἔλθει σ' ἐμᾶς. Φυσικά ὄχι ἀπλῶς νά ἔλθει κοντά μας, ἀλλά νά ἔλθει μέσα μας. Νά κατοικήσει στήν ὑπαρξή μας καί νά γεμίσει τή ζωή μας ἀπόλυτα μέ τή θεοπρεπή δύναμη, τήν ἀπέραντη σοφία καί τήν ἀκατάβλητη ἀγάπη Του.

Σέ κάθε ἐσωτερική καί ἐξωτερική ἀντιξοότητα λοιπόν ἄς ἐντείνουμε τίς προσευχές μας εἴτε κατ' ἰδίαν εἴτε μέσα στή λατρευτική σύναξη τῶν ἀδελφῶν ὅλοι μαζί καί νά εἴμαστε βέβαιοι πῶς θά ἔλθει ἡ ἀπάντηση. Τό φῶς θά λάμψει μέσα στή σκοτεινή πραγματικότητα καί ἡ χαρά θά γίνῃ κληρονομιά καί προίκα, ὅπως μᾶς ἀξίζει. Ἀμήν.